

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 83
din 21.01.2008**

Dosar nr.: 90/2007

Petiția nr.: 1687 din data 27.02.2007

Petent: V G

Reclamat: Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse prin Oficiul pentru Migrația Forței de Muncă

Obiect: respingerea dosarului pentru postul de șofer în Spania deoarece avea cazier judiciar

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

1.1.1. V G

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

1.2.1 Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, Oficiul pentru Migrația Forței de Muncă, cu sediul în str. Valter Mărăcineanu, nr. 1-3, et. 4, sector 1

II. Obiectul sesizării

2.1. Lipsa accesului transparent la informația privind cerințele impuse de O.M.F.M. pentru ocuparea postului de șofer în Spania și respingerea dosarului pentru postul de șofer în Spania deoarece avea cazier judiciar

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Petentul se consideră discriminat de lipsa accesului transparent la informația privind cerințele impuse de O.M.F.M. pentru ocuparea postului de șofer în Spania, corelată cu atitudinea angajatei care i-a analizat dosarul, precum și faptul că i s-a respins dosarul deoarece cazierul judiciar lipsea. Petentul susține că a făcut demersuri în vederea completării dosarului și obținerii actelor

necesare, lucru care a presupus o investiție de timp și de resurse financiare, iar la analiza dosarului i s-a spus că demersurile sale au fost inutile având în vedere faptul că are cazier, deși în lista inițială cazierul nu apărea ca cerință esențială pentru ocuparea postului.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa cu nr.3875 din 17.04.2007 a fost citat petentul. Prin adresa nr. 3874 din 17.04.2007 a fost citat Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, Oficiul pentru Migrația Forței de Muncă, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 03.05.2007.

4.3. Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor.

V. Susținerile părților Susținerile petentului

5.1.1. Petentul se consideră discriminat de lipsa accesului transparent la informația privind cerințele impuse de O.M.F.M. pentru ocuparea postului de sofer în Spania, corelată cu atitudinea angajatei care i-a analizat dosarul, precum și faptul că i s-a respins dosarul deoarece avea cazier judiciar. Petentul susține că a făcut demersuri în vederea completării dosarului și obținerii actelor necesare, lucru care a presupus o investiție de timp și de resurse financiare, iar la analiza dosarului i s-a spus că demersurile sale au fost inutile având în vedere faptul că are cazier, deși în cerințele inițiale cazierul nu apărea ca cerință esențială pentru ocuparea postului.

Susținerile Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, Oficiul pentru Migrația Forței de Muncă

5.2.1. Reclamata susține că în perioada 12 - 30.06.2007 la sediul O.M.F.M. s-a desfășurat acțiunea de înscriere în banca de date a persoanelor având meseria de șofer de autobuz, acțiune mediatizată în presă și pe site-ul instituției. Conform prevederilor Legii 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, modificată și completată, persoanele care doresc să lucreze în străinătate trebuie să întocmească un dosar, dosar care printre alte documente conține și certificatul de cazier judiciar. Se consideră ca nemulțumirea domnului V G este nejustificată deoarece în toate comunicatele de presă se

menționează faptul că solicitanții trebuie să facă dovada că nu au antecedente penale.

Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, prin adresa înregistrată sub nr 10156/17.09.2007, a comunicat următoarele:

- în conformitate cu HG 640/2007, începând cu data de 27.06.2007 Oficiul pentru Migrația Forței de Muncă a fost desființat iar atribuțiile acestuia cu privire la recrutarea și plasarea forței de muncă au fost preluate de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă – Direcția aplicare instrumente juridice bilaterale
- având în vedere că a trecut un timp îndelungat de la acțiunea la care face referire dl V G iar OMFM nu mai există (nici site-ul pe care erau postate toate comunicatele de presă) nu dispun de documentele respective

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, petentul se consideră discriminat de lipsa accesului transparent la informația privind cerințele impuse de O.M.F.M. pentru ocuparea postului de sofer în Spania, corelată cu atitudinea angajatei care i-a analizat dosarul, precum și faptul că i s-a respins dosarul deoarece cazierul judiciar lipsea. Petentul susține că a făcut demersuri în vederea completării dosarului și obținerii actelor necesare, lucru care a presupus o investiție de timp și de resurse financiare, iar la analiza dosarului i s-a spus că demersurile sale au fost inutile având în vedere faptul că are cazier, deși în lista inițială cazierul nu apărea ca cerință esențială pentru ocuparea postului.

6.2.1. **În drept**, Colegiul Director retine ca potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea 30 din 18 mai 1994, publicată în “Monitorul Oficial” nr. 135 din 31 mai 1994, prevede în art 14 ca: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere naștere sau orice altă situație”.

6.2.2 In același sens, Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificat de România prin Legea nr. 103/2006 art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„1. *Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie*

opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.

2. Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică pe baza oricăruia dintre motivele menționate în paragraful 1.”

6.2.3 Conform art 2 alin (1) din OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, *“prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe baza de rasă, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.*

(4) Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intra sub incidența legii penale.”

6.2.4 Analizând faptele reținute în petiție, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2.5 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

6.2.6 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și

completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.2.7 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2.8 Colegiul director retine ca petenta invocă un tratament diferențiat aplicat bibliotecarilor față de documentariști. Or, raportat la prevederile articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.

6.2.9 Colegiul Director a analizat petiția având în vedere elementele constitutive ale unei fapte de discriminare. Astfel, Colegiul Director a analizat dacă există un tratament diferențiat între diferite persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit. Astfel, Colegiul Director constată că din datele aflate la dosar nu se pot reține probele necesare pentru a dovedi existența unui tratament diferențiat între persoane. Colegiul Director reține din răspunsul transmis de către ANOFM că se află în imposibilitatea de a transmite mai multe informații având în vedere faptul că OMFM nu mai există la momentul traserii datelor.

6.2.10 Colegiul Director reține că impunerea unei condiții de acest fel la angajarea unei persoane poate constitui o fapta de discriminare dacă impunerea acestei condiții nu este justificată obiectiv de un scop legitim. Colegiul Director reține că în jurisprudența sa Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în cauze similare (vezi THLIMMENOS vs. GRECIA) că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele **tratează în mod diferit** persoane aflate în **situații analoge**, fără a oferi

justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”. Astfe, reținând argumentarea Curții Europene a Drepturilor Omului, Colegiul Director reține că impunerea de către angajator, indiferent de proveniența angajatorului, a unor condiții precum cea privind lipsa cazierului judiciar, poate îmbrăca forma unei fapte de discriminare dacă nu există o justificare obiectivă pentru această condiție și mijloacele de atingere a acestui scop nu sunt adecvate și necesare.

6.2.11 Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, în cauză nu se pot reține fapte care îmbracă formele prevăzute de OG 137/2000 republicată, având în vedere că nu există probe la dosar.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. calsarea dosarului datorită lipsei probelor
2. se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

IONITĂ GHEORGHE - Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA - Membru

Data redactării 12.02.2008

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

